

PO TAURAGNŲ DANGUM

TAURAGNŲ KRAŠTO BENDRUOMENĖS LAIKRAŠTIS 2010 SPALIS NR. 18

*„Mūsų taip lengvai jau
nebenublokš vėtros,
nebeišgąsdins permainingos. Mes
labiau nei bet kada pasiruošę
sutikti sėkmę ir saugoti laimę,
branginti bičiulystę. Tad
mylėkime savo metų žydėjimą ir
didžiukimės jais...“*

Spalio mėnesį jubiliejus švenčia

50 metų – **Jeronimas Stundžia** iš Daunorių ir **Vytautas Lazauskas** iš Šeimaties kaimo;

70 metų sukanka **Jonui Žičkui** ir **Valei Žičkuvieni** iš Sirvydžių, **Marijai Birutei Klibienei** iš Šuminių kaimo, tauragniškei **Bronislavai Stanislavai Žvirblienei** bei **Algimantui Jonui Šimkūnui** iš Vyžių kaimo;

75 metų jubiliejų švenčia **Teklė Jauniškienė** iš Daunorių, **Genė Elena Kriugiškienė** iš Varniškių kaimo ir tauragniškis **Albertas Eidžiulis**;

85 – eri sukanka **Julijonai Grašienei** iš Grašių ir **Antanui Jauniškiui** iš Tauragnų;

90 metų – **Petrui Stundžiai** iš Daunorių kaimo.

„Kartą žmogus seno medžio plyšyje pastebėjo kokoną. Jam bežiūrint, kokonas praplyšo. Žmogus ilgai stebėjo, kaip pro mažą plyšelį stengiasi išlįsti drugelis. Laikas ėjo, drugelį lyg ir apleido jėgos, o plyšys vis buvo per mažas. Atrodė, kad drugelis padarė viską, ką galėjo, bet jo jėgos išsiveržimui į laisvę buvo per menkos. Žmogus nusprendė drugeliui padėti: Jis išsitraukė peiliuką ir perpjovė kokoną. Drugelis tuoj išrėpliojo. Bet jo kūnelis buvo gležnas, jo sparneliai buvo silpni ir neišsivystę. Drugelis juos vos judino. Žmogus stebėjo toliau, tikėdamasis, kad drugelis tuoj tuoj išskleis sparnus ir nuskris. Deja, taip neatsitiko! Visą likusį gyvenimą drugelis rėpliojo žeme, sunkiai vilkdamas savo silpnus, neišsiskleidusius sparnus. Jis taip ir nepakilo. Žmogus norėjo padėti, tačiau nežinojo, kad pastangos lendant pro siaurą plyšį plaštakai būtinos. Tik taip jos kraujas iš kūno patenka į sparnus, kad jie galėtų išsiskleisti, kad peteliškė galėtų skristi. Gyvenimas vertė plaštakę sunkiai veržtis į laisvę, kad ji sutvirtėtų.“ (pasakojimas iš interneto)

Juk ir žmogui gyvenime reikalingos pastangos. Tik mes, tėvai, dažnai norime padėti savo vaikams kaip tam drugeliui ir kartais ne padedame, o pakenkiame. Ir gyvena mūsų vaikai sau kaip kokone – šiltai ir jaukiai. Tikimės, kad savarankiškumo juos išmokys mokykla ar pats gyvenimas. Bet ar mokykloje jiems tikrai sutvirtėja sparnai? Būtų puiku, jei bendromis tėvų ir mokytojų pastangomis visų mūsų vaikai užaugtų stiprūs ir galėtų skristi...

Mintys Mokytojo dienos proga. Ir ne tik,

Danguolė Grabauskienė

Spalio 5 – oji Tarptautinė Mokytojų diena**Jonas Belopetravičius****Ir liūdna nebuvo**

Mokytojų dienos proga šventėme ir mes, buvę Tauragnų vidurinės mokyklos pedagogai. Susirinkę miestelio bendruomenės namuose, prisiminėme darbo metus, kuriuos pradėdavome aidint vaikų balsams ir mokykliniam skambučiui. Seniai tas skambutis nebešaukia mūsų į klases, seniai...

Keturiolikos žmonių būryje pasijutome daug jaunesni ir žvalesni. Malonu buvo stebėti veiduose šypsenas, klausytis nuoširdžių žodžių, skirtų kilniam mokytojų darbui. Buvusi mokyklos direktorė Eugenija Kamarauskienė, į pedagogų būrį įsiliejusi Tauragnuose ir bendravusi su visais dabartiniais senjorais, perskaitė nuostabias eiles, kurios nukėlė visus į šurmuliuojančius laikus, į neužmirštas akimirkas. Tamara Vanagaitė nuoširdžiomis savo kūrybos eilėmis irgi suteikė galimybę pamąstyti apie tuos prasmingus darbo metus, šviesius, neblėstančius...

Pamėgtos dainos sugrąžino į jaunystės metus, kai nejautėme sunkumų, kai pakeliamas buvo bet koks darbo krūvis. Viską darėme mokinių labai. Energingoji Janina Augulytė vis ragino ir ragino dainuoti, prisimindama tai vieną, tai kitą dainą. Ir dainavome, ir žydėjo veidai, spinduliuodami nuoširdumą bei gerį. Užmiršome nuovargį, metų našta, kurią ant pečių užkrovė Laikas.

Linkėdami vieni kitiems sveikatos, saulėtų dienų, geros nuotaikos bei ryžto kitiems susitikimams, išsiskirstėme daug žvalesni ir jaunesni.

Tamara Vanagaitė

Prabėgę metai nebegriš
Jaunystė mūs seniai jau nuskubėjo praeitin.
Paliko ji gal liūdesį, gal skausmą,
O gal ir meilę didelę širdy.

Bet mes juk vėl kartu,
Nors kartais būna ir labai sunku.
Šypsokimės ir džiaukimės
Ir nesvarbu, kiek liko mums šiame gyvenime
dienų.

Juk mūsų saulė ir dangus,
taip pat ir vaikas,
Kurį mes mokėme ir auklėjome
Išaugęs didelis žmogus.

Jis mus gal paminės,
Gal padėkos vaikystę savo prisiminęs.
O jei ir ne – gyvenimo prasmė
Nebuvo juk visai nulinė.

Mokyklos nebėra. Labai skaudu.
Bet mes vis tiek kartu.
Tebūna dienos mūsų gražios
Kaip margaspalvis šis ruduo.

Tai kas, kad mes išėjome.
Mes nieko neėmėm,
Už viską sumokėjome
Širdies krauju, nemirštama daina.

Nuotraukoje: vieną spalio savaitgalį prie mokyklos susitiko **Iveta, Evelina, Antanas ir Gintarė**

Pasiilgau mokyklos!

Taip kalba buvę mūsų mokiniai, kurie nuo rugsėjo 1- osios mokosi Utenos miesto ir rajono mokyklose. Visiems jiems buvo užduoti tie patys klausimai:

- **Rugsėjo 1-oji visose mokyklose – šventė, o ir tęsiasi nelabai ilgai. Rugsėjo 2-oji – darbo diena. Kokia ji Tau buvo? Kas pradžiugino, kas nustebino, o galbūt kažko bijojai naujoje mokykloje?**
- **Jau praėjo daugiau kaip mėnuo naujoje mokykloje. Ar nesunku, nes reikia anksčiau keltis, važinėti, nauji klasės draugai, nepažįstami mokytojai... Kokie Tavo įspūdžiai?**
- **Tauragnų mokykloje mokeisi ne vienerius metus. Ar yra kas nors, ko pasiilgsti, ko trūksta naujoje mokykloje?**
- **Dar vienas labai „buitinis“ klausimas. Ar spėji pavalgyti valgykloje, nes mokinių daug, ir ar skanus maistas?**
- **Mokytis naujoje mokykloje sunkiau ar lengviau, nei Tauragnuose?**

Į klausimus atsakė aštuntokės **Gintarė Kunickaitė** ir **Iveta Znėbaitė**, šeštokė **Evelina Lingytė** (Krašunos pagrindinė mokykla), šeštokai **Justas Šinkūnas** ir **Antanas Skliaustis** (Aukštakalnio pagrindinė mokykla), šeštokė **Airida Grašytė** (Saldutiškio pagrindinė mokykla).

Gintarė. „Žinoma, rugsėjo 1-oji man patiko, nes pamačiau naująją savo klasę. O rugsėjo 2-ąją tai nieko sunkaus nedarė, gavome knygas, susipažinome su naujais mokytojais ir klasės draugais. Anksčiau keltis tai tikrai nesunku. Klasė labai gera ir draugiška, visi nuoširdūs ir linksmi. Mokytojai geri, nors ir truputį griežti. Aš pasiilgstu visų mokytojų. Bet labiausiai istorijos mokytojos, nes ji man patinka kaip žmogus ir kaip mokytoja. Tik jos dėka man taip patinka istorija. Dar man trūksta biologijos mokytojos, nes ji išsiskyrė iš kitų mokytojų ir mus mokė biologijos, fizikos ir žmogaus saugos. Taigi su ja praleisdavau daug įdomaus ir smagaus laiko. Dar man trūksta mokyklinio maisto. Ypač kotletų, kurie man labai patikdavo. Krašunos mokykloje aš nevalgau.

Vieną kartą apsilankiau mokyklos valgykloje, tačiau man maistas pasirodė neišvaizdus, kažkokios kruopos, aš jo net neparagavau. O mokytis mieste sunkiau, užduoda žymiai daugiau namų darbų“.

Sunkesnis „gyvenimas“ miesto mokykloje **Ivetai**: mokytis reikėjo iškart, jau rugsėjo 2-ąją. Dabar reikia anksti keltis, naujoje mokykloje neskanius maistas ir daug sunkiau mokytis. Gerai tik, kad draugiška klasė. Pasiilgo gerų mokytojų, savo mokyklos ir skanaus maisto.

Evelina. „Pačią pirmą dieną buvo nedrąsu, bet tuo pačiu ir įdomu. Pamiegoti ilgiau tikrai norisi. Net dešimčia minučių anksčiau nusistatau žadintuvą, kad dar galėčiau pasnausti. Nauji klasiokai draugiški, jau kitą savaitę susidraugavome. Labai pasiilgau savo senosios mokyklos, mokytojų, skanaus valgyklos maisto. Dabartinėje mokykloje trūksta tokių gerų mokytojų, kaip Tauragnų mokykloje. Valgykloje pavalgyti aš spėju, nors maistas nėra toks skanus. Mokytis man nėra sunku, nes pati noriu mokytis, ir klasėje nėra daug vaikų, tik penkiolika“.

Justas sako, kad nuo pirmos dienos prasidėjo tikras darbas, nes uždavė daug namų darbų. Naujoje mokykloje bijojo „masės“ vaikų, triukšmo, nežinomybės. O nustebino tvarka, tikslumas, konkretumas. Justui keltis sunku, atsibosta važinėjimas, labai pavargsta. Su mokytojais jau baigia susidraugauti. Susirado daug draugų, klasė labai draugiška, joje 29 mokiniai: 17 berniukų ir 12 mergaičių. Kol kas Justui viskas gerai, miesto mokykloje patinka. Labiausiai Justas pasiilgo valgyklos ir skanaus, pigaus maisto, po to draugų, mokytojų. Mokykloje pavalgyti suspėja, nes tam yra skirtas laikas. Maistas skanus, bet labai brangus. Mažas kiekis brangiai kainuoja. Utenoje mokytis žymiai sunkiau, nes užduoda labai daug namų darbų. Justas sako, kad Tauragnuose buvo geriau.

Antanas. „Nustebau, kad visi labai draugiški. Keliuosi tokiu pačiu laiku. Su klasiokais greit susipažinau, taip pat ir su mokytojais. Miesto mokykloje man trūksta skanaus Tauragnų mokyklos maisto. Aš pavalgyti spėju, maistas ir ten man skanus. Sunku buvo pirmą savaitę, kol pripratau prie mokytojų. Sekasi šiek tiek prasčiau nei Tauragnuose, gal dar nepripratau“.

Airida. „Mane pradžiugino tai, kad auklėtoja gera, bijojau, kad bus bloga. Ir labai nerimavau, kad nepriims klasiokai, bet priėmė puikiai. O keltis man reikia vėliau, negu Tauragnuose. Prie klasiokų jau pripratau, tik du berniukai labai bjaurūs. Beveik visi mokytojai geri. Mokykloje trūksta senų draugų, ypač pasiilgstu buvusios klasiokės Živilės. Valgykloje pavalgyt spėju, o maistas labai skanus ir įvairus nei Tauragnuose. Mokyti sunkiau tik anglų kalbą, ir mokytoja labai griežta, bet šiaip tai mokyti lengva“.

Ačiū už išsakytas mintis. O jas užrašė **Bronė Juknevičienė.**

Spalio 2 – Lietuvos policijos diena

Pažymint Lietuvos policijos atkūrimo dvidešimtmetį renginiai vyko visoje Lietuvoje. O mes paprašėme į keletą klausimų atsakyti **Tauragnų apylinkės inspektorių Egidijų Rožę.**

Kalbėjosi **Danguolė Grabauskienė**

Policijos pareigūnas - tai Jūsų pašaukimas ar taip susiklostė gyvenimo aplinkybės?

Turbūt galima sakyti, kad pašaukimas. Kai baigiau 9 kl., supratau, kad turiu mokytis toliau, baigti vidurinę ir stoti mokytis į Policijos akademiją Vilniuje. Vizijos, kad galėčiau dirbti kitur, neturėjau, man atrodė, kad šitoje srityje turėčiau dirbti tinkamai. Taip tebemanau ir dabar. Pirmoji mano darbovietė – Utena, Aukštakalnio mikrorajonas, vėliau dirbau Nepilnamečių reikalų tarnyboj, o nuo 1999 metų – Tauragnuose. Tiesa, buvo poros metų pertrauka, kai dirbau kitur, tačiau nuo 2009 gruodžio vėl čia, Tauragnuose.

Ar dažnai Jums padėkojama už darbą? Ar jaučiatės reikalingas žmonėms, o gal atvirkščiai? Juk ne paslaptis, kad ne taip dažnai apie policininkus girdime gerą žodį. Taigi apginkite šiek tiek dėmėtą policijos mundurą.

Žmonės tikrai dažnai padėkoja, ir jaučiuosi reikalingas. Padėkoja ir pažeidėjai, tik jų padėka su aiškia ironija, o ne nuoširdi. O žmonės dažniausiai kreipiasi dėl įvairių buitinių nesutarimų, kartais tiesiog nežino, kur kreiptis, ir pasitaiko dalykų, kurių policija tikrai išspręsti negali (pvz., kaimynų nesutarimai dėl žemės ar keliuko nepasidalina...) Pasitaiko įvairių skambučių: smurtas šeimoje, kaimynai šiukšlina, šunys nepririšti laksto... Mes ikiteisminių tyrimų neatliekam (pvz., smulkios vagystės), mūsų svarbiausias darbas yra prevencinis – užkirsti kelią nusikaltimams. Apylinkės inspektoriaus pareigų ratas kuo plačiausias:

nusikaltimų ir administracinių teisės pažeidimų tyrėjas, šeimų taikdarys, budėtojas, patruliuotojas, viešosios tvarkos saugotojas, paskaitininkas, prevencijos akcijų organizatorius bei vykdytojas, nepilnamečių elgesio kontrolierius... O nepatenkintų visada bus, juk bausdamas pažeidėją užsitrauki šio „nemalonę“, nors bausmė auklėja ne tik pažeidėją, ji yra kaip įspėjimas kitiems, kurie netinkamai elgiasi. Aš tikrai ne visada skubu bausti žmogų, kartais tik įspėju už netinkamą elgesį, suteikiu galimybę, ir kai kitą kartą toks vėl pakliūna, gali kaltinti jau tik save.

Sakoma, savo kieme pranašu nebūsi. Ar tai tiesa? Su kokiomis problemomis susiduriate dirbdamas Tauragnų apylinkės inspektoriumi? Kokių nusikaltimų daugiausia? Gal pateiktumėte statistinių duomenų.

Dirbti kaip tik lengviau, kai pažįsti žmones. Susitinki, pasikalbi, sužinai, kas ir kur vyksta. O Tauragnuose pakankamai ramu, pažeidimai panašūs kaip ir kitose seniūnijose: neblaivūs dviratininkai, kuro vagystės iš traktorių, šiaip vagystės iš negyvenamų sodybų. Šiais metais pagaliau išaiškintas padegėjas, daug nuostolių pridaręs žmonėms. Noriu pasakyti, kad labai svarbu, kaip patys žmonės žiūri į pažeidėjus, svarbus jų nepakantumas. Štai ir tą patį minėtą padegėją juk padėjo sulaikyti patys žmonės. Sėlės kaime yra susikūrusi Saugios kaimynystės grupė (ir Klykiuose). Geri kaimynai – tai puiku, tik apie tai dažnai pamirštame. Tarp jų yra tokių, kurie namuose lieka būtent tuo metu, kai kiti dirba ar išvyksta ilgesniam laikui. Policija negali būti visur, o kaimynas yra netoliese ir paprastai nemažai pastebi ir žino, kas vyksta gyvenamojoje aplinkoje. Nereikia daryti kažką ypatinga, žmonės susirenka, aptaria saugumo klausimus, pasikeičia telefonais, turi mano telefoną ir susitaria būti atidesni, labiau matyti, kas dedasi kaime ir pranešti, jei pastebi ką įtartino. Kaimynystės jausmas – labai galingas ginklas. Gal ir pamažu, bet žmonių mąstysena keičiasi, jei būsime nepakantūs teisės pažeidėjams, tai jų tikrai bus mažiau. Tereikia tarpusavio bendravimo, supratimo, noro ir pastangų padėti vieni kitiems.

O 2010 m. statistika tokia. Jau pasitaikė nemažai vagysčių – 12. Jos įvairios: iš negyvenamos sodybos Grašių kaime išneštas televizorius, pavogta valtis iš Tauragno

ežero, iš Klykių – vandens motociklas. Net dvi vagystės užregistruotos Tauragnuose, kada pinigai dingę tiesiog iš namų. Vagystės užregistruotos ir Klykių, Politiškių, Stučių kaimuose. Užregistruotas vienas viešosios tvarkos pažeidimas (sumušti žmonės), taip pat vienas žiauraus elgesio su gyvūnais atvejis Tauragnuose. Pasitaikė nemažai kelių eismo taisyklių pažeidimų: Tauragnuose surašyti protokolai šešioms neblaivioms dviratininkams, seniūnijoje sulaikyta 11 neblaivių vairuotojų ir penki neturintys teisės vairuoti transporto priemonių. Pasitaikė ir kitokių pažeidimų: nubausti žmonės, kurie prekiaavo pažeisdami nustatytą tvarką (vienas – cigaretėmis, du – alkoholiu).

Prisiminkite vieną kitą įdomesnę epizodą, gal ir linksnų nutikimų būna?

Linksmų tai nelabai. O šiaip visko būna, kartais žmonės patys sau kenkia, apie tai net nesusimąstydami. Štai vienas pažeidėjas turėjo paskirtą bausmę – 30 parų administracinio arešto (už nesumokėtas baudas). Bet slapstėsi nuo mūsų, nors ir tėvams buvo pasakyta, kad paskambintų, praneštų, jei yra rimtų priežasčių, galima ir nukelti bausmės atlikimą kiek vėlesniam laikui. Bet ir tuo nepasinaudojo. Mes sužinojom, kur jis yra, važiavo su mašina, neblaivus, neturintis teisės vairuoti. Tai pakliuvęs ėmė prašyti, kad palauktume iki pirmadienio (buvo penktadienis)... Mes gi ne Kalėdų seneliai, tokių dovanų nedalinam. Dabar jam gresia ir mašinos konfiskavimas, ir papildomos paros arešto. O viskas galėjo susiklostyti daug paprasčiau. Tiesa, tauragniškiečiai pažeidėjai labiau renkasi ne areštą, o atidirba seniūnijoje viešuosius darbus. Taigi tauragniškiečiai pažeidėjai, matyt, darbštūs.

Kokie Jūsų pomėgiai, kuo užsiimdamas pailsite nuo tarnybos rūpesčių?

Kai turiu laiko, žvejoju, teko ir Tauragne ne vieną žuvį sugauti. Neseniai pradėjau medžioti, mėgstu būti gamtoje. Lietuvoje yra daug gražių vietų, kur žmonės net nėra buvę, o lekia ilsėtis į užsienį. Svetimos šalys manęs netraukia.

Dėkojame už pokalbį, sveikiname Jus su profesine švente, linkime ir toliau nuoširdžiai tarnauti žmonėms.

Nuotraukoje: Egidijus Rožė (tel. 8 686 13785) su kolega Rimvydu Šereika.

Valda Žebelienė

Gimtadienius švęsti smagu

Ar jūs žinote, kokia šventė švenčiama paskutinį rugsėjo šeštadienį? Ogi Utenos miesto gimtadienis! Šiemet - jau 749-asis. Tauragniškiečiai galime didžiuotis, kad mūsų miestelis net 6 metais vyresnis už Uteną.

Miesto šventė - tai diena, kada rajono seniūnijos turi pristatyti savo kraštą Utenoje prie Dauniškio ežero esančioje poilsio zonoje. Turi įsirengti kiemelius, atsivežti krepšius lauktuvių, vaišinti miestelėnus ir svečius, jiems groti ir dainuoti, parodyti, kuo gali didžiuotis kiekviena seniūnija. Jau rugsėjo pradžioje Utenos kultūros centre vyko kaimo kultūros centrų darbuotojų pasitarimas. Visi gavo nurodymus, kaip pasiruošti šventei. Buvo pasakyta, kad kiekviena seniūnija privalės virti košę. Net ir ta vieta, kur vyks seniūnijų pristatymas, bus pavadinta Gardžiosios košės gatve. Turėjome didelį rūpestį. Ankstesniais metais Tauragnų kiemelyje Mykolas Šinkūnas virėdavo labai skanią žuvienę. Šiemet žuvienę panoro virti sudeikiečiai. Tauragniškiečiai nori nenori teko virti košę. Virti tai virti, bet kur virėjai?! Netikėtai košę išvirti pasisiūlė Ramūnas Tumėnas. Ačiū jam už drąsą, nes mes, moterys, neišdrįsime imtis tokio atsakingo darbo.

Atėjo labai graži ir šilta rugsėjo 25-oji. Dauniškio paežerėje šurmuliavo miestelėnai ir svečiai. Kiekviena seniūnija pasidarė savo kiemelius, kaip mokėdami juos išpuošė, išdailino. Įsikūrėm ir mes. Pasistatėm pavėsinę, stalus. Ramūnas užkūrė ugnį, užkaitė didžiulį puodą. Šeiminkės ant stalo sukrovė sūrius, pyragus, įvairiausių sumuštinis. Pastatė termosus arbatos, ašotį giros. Ant stalo puikavosi pintinė kvapnių vėlyvųjų aviečių. Turėjome ir didžiulę pintinę raudonšonių obuolių, kurie labai viliojo jaunuosius uteniškius. Aldona Kirkiene pradėjo prekybą sūriais ir sviestu. Jai labai gerai sekėsi. Pardavė ne tik savo produktus, bet ir Aldonos Tartilienės ir Onos Vaišnorienės slėgtus sūrius. Justina Žebelienė prekiaavo savo darbeliais: lininiais marškiniais ir labai gražiai aplikuotais drobiniais maišeliais, į kuriuos negėda ir vaistažoles susidėti, ir dovaną supakuoti. Tautodailininkė Janina Šinkūnienė pristatė savo paveikslus iš šiaudelių, kurie labai

traukė praeivių akį. Grojo įžymusis tauragniškių duetas - Eleonora ir Albertas Udros. Dainavo mūsų moterų ansamblis. Prie išvirusios košės puodo nusidriekė didelė eilė norinčių jos paragauti. Labai daug svečių užsuko į mūsų kiemelį. Gaila, kad pačių tauragniškių mažai apsilankė. Gal ne visi žinojo apie šventę, gal neturėjo kuo atvykti. Gaila, kad ir garbūs svečiai su meru praėjo pro šalį. Neturėjom kiemelio Gaspadinės, kuri būtų pakvietusi užsukti. Džiugu, kad pas mus pasisvečiavo italų ir baltarusų delegacijos, kurias lydėjo Utenos r. savivaldybės administracijos direktorius Jonas Slapšinskas ir Švietimo, sporto ir turizmo skyriaus vedėjas Romualdas Kraulišas.

Gražiai praėjo šventė, kuri parodė savo privalumus ir trūkumus. Liūdna, kad kelinti metai mes esame kaip pamestinukai. Seniūnas vis būna išvykęs į užsienį. Šiemet niekas neparūpino Antanui Šapokai leidimo. Antanas kelis kartus turėjo aiškintis policijai, kodėl važiuoja Dauniškio pakrante. Galėjo atsitikti taip, kad mūsų visi rakandai būtų likę neparvežti namo. Na, bet užmirškim kas buvo negerai. Tegul lieka vien puikūs prisiminimai.

Esame dėkingi Ramūnui Tumėnui už gardžią košę, Gražinai Kunickienei, Antanui Šapokai ir Edmundui Žebeliui - už kiemelio įrengimą, Loretai Juškėnienei - už papuošimą, moterų ansamblui ir vadovei Vilmai Valienei - už gražias dainas, kurių įdėmiai klausėsi uteniškiai. Kai kas ir ašarą nubraukė. Ačiū Eleonorai ir Albertui už smagią muziką, Justinai ir Janinai - už gražius darbelius, organizatorei Jūratei Šinkūnienei už tai, kad į darbą įtraukė nemažai miestelio šeiminkų, o šios slėgė sūrius, kepė duoną, pyragus, tepė sumuštinus, virė skanią arbatą. Ačiū visiems visiems, nors maža dalele prisidėjusiems prie Tauragnų seniūnijos kiemelio pristatymo Utenos miesto šventėje.

Gal ne man čia pritiktų visiems dėkoti, bet, rodos, šiuo metu daugiau nėra norinčių tai padaryti.

Dainuoja moterų ansamblis

Vyrai verda košę, o moterys tik ragauna...

Jūratė Šinkūnienė vaišina svečius

Pas kaimynus Molio kermošiuje

Rugpjūčio 18 d. Leliūnuose, prie Vytauto Valiušo keramikos muziejaus, vyko Molio kermošius. Renginio dalyviai galėjo patys išbandyti puodų žiedimą, pažiūrėti, kaip lietuvių ir latvių meistrų rankose molis virsta mažais molio šedevrais. Nuotaiką kėlė „Muzikantai iš pa Utenas“, šurmuliavo ūkininkų ir liaudies meistrų turgelis, kur buvo galima nusipirkti medaus, pyragų, pasigrožėti ar įsigyti pintų dirbinių.

Daug žiūrovų sutraukė teatralizuotas renginys „XIX a. Utenos valsčiaus turgus“. Naudojant šiuolaikines technologijas ir senojo paveldo elementus aikštėje atgijo XIX a. personažai: ūkininkai, žydai - prekybininkai, žolininkė, senojo trakto keleiviai, dvasininkai, turgaus fokusininkas, čigonai, žandaras. Tarp vežimų vyko prekyba malkomis, lašiniais, silkėmis, muilu, skaromis ir daugybe kitų daiktų, matėme šokančius ir dainuojančius čigonus, stebėjome tarp personažų kylančius konfliktus ir besimezgančias meilės intrigas... Humoristiniai vaizdai nukėlė mus ir į senąją Utenos karčiamą, kurioje vykdavo visų turgaus sandorių aplaistymas, naujienų aptarimas, buvo krečiami liaudiški pokštai.

Keliasdešimt entuziastų aktorių – įvairiausių profesijų žmonių, susibūrusių į „Trakto“ teatrą, nukėlė žiūrovus į praeitį, ir mes išvydome tokį gyvenimą, kuris vykdavo ketvirtadieniais, turgaus dienomis. XIX a. viduryje Utenoje gyveno 800 žmonių ir buvo 236 namai.

„Turguje“ dalyvavo ir tauragniškiečiai artistai. **Nuotraukose** matote **Vygantą Varnecką** (žydėlis) ir **Alvydą Danauską** (ūkininkas).

Tik gaila, kad pačiame renginyje tauragniškių matėsi vos keletas. O buvo įdomu, ir važiuoti toli nereikėjo. Gal bulviakasis sutrukdė?

Danguolė Grabauskienė

Mūsų tinklininkės – vienos geriausių respublikoje

Birštone finišavo III Lietuvos seniūnijų sporto žaidynės. Žaidynės startavo nuo antrojo etapo – savivaldybių varžybų. Stipriausios savivaldybių komandos varžėsi trečiojo etapo varžybose, kurios vyko apskrityse. Utenos apskrities varžybos vyko Ignalinoje, kur net keturios komandos pateko į finalines varžybas. Tai Utenos miesto moterų krepšinio, senjorų ir senjorių krepšinio bei **Tauragnų seniūnijos moterų tinklinio komanda**.

Ignalinoje žaidė **Aldona Tartilienė, Edita Trimonienė, Gintarė Trimonytė ir Vaida Vaitiekienė**. Čia jos buvo nenugalimos. Birštone žaidė ir **Vijolė Budvytienė**. Ir čia mūsų tinklininkės sekėsi gerai, jos iškovojo septintąją vietą, aplenkusios kelias pajėgias komandas, kuriose žaidė ir sporto mokyklas lankančių moterų.

Reikia tik pasidžiaugti, kad mūsų mažame miestelyje toks populiarus

tinklinis, kad žmonės renkasi žaisti ir net pasiekia tokių aukštų rezultatų. Juk nėra trenerio, kuris pamokytų, klaidas nurodytų, kaip kad turi kitos komandos, dalyvaujančios respublikinėse varžybose.

Džiaugiamės moterų pasiekimais, sveikiname ir linkime, kad entuziazmas neblėstų ir į Tauragnus jos parvežtų dar ne vieną „auksą“. **Nuotraukoje:** su iškovotais medaliais Ignalinoje

Danguolė Grabauskienė

Pasinaudokime galimybe pagerinti savijautą

Apžiūrėti firmos „BETTERLIFE BALTIC“ elektrinius masažuoklius, kurių dėka galima atlikti ne tik atskirų kūno dalių – rankų, kojų, sprando, nugaros ir t.t. – bet ir viso kūno masažą, tauragniškai galėjo visą rugsėjo savaitę (13-17 d.) bendruomenės patalpose, kur firmos konsultantė Sandra Neliubšytė norinčius supažindino su tokių masažuoklių teikiamomis galimybėmis. Žmonių patogumui taikomos įvairios apmokėjimo formos - pavedimu, grynais pinigais, kortele, išsimokėjimu be pabrangimo. Norimą įsigyti prekę taip pat galima užsisakyti telefonu ar internetu. Tik internetu prekės žymiai brangesnės.

Per penkias dienas apsilankė apie 40 tauragniškių (ir tik keturi vyrai – matyt, jie sveikesni už moteris), nupirkta dešimt mini masažuoklių po 200 Lt, du pėdų masažuokliai po 460 Lt. Kadangi visi, kurie lankėsi buvo labai patenkinti, o kai kurie tiesiog sužavėti masažuoklių privalumais, bendruomenės taryba nutarė nupirkti masažinį krėslą, pėdų masažuoklį ir stuksenamąjį diržą. Labai tikimės, kad tai tikrai bus naudinga bendruomenės nariams ir masažuokliais pasinaudos visi norintys. Šiuo metu dvi norinčių grupės lankosi, sudaromi sąrašai. Paslauga bendruomenės nariams nemokama.

Utenos rajono savivaldybės taryba pritarė projektui „Viešosios infrastruktūros sutvarkymas Utenos rajono Tauragnų miestelyje“. Projekto preliminarinė vertė – 2 253 677,67 Lt. Savivaldybės bendro finansavimo dalis – 169 025,83 Lt.

Šiuo projektu siekama pastatyti dvi universalias sporto aikšteles, kurios bus pritaikytos žaisti futbolą, lauko tenisą, krepšinį, tinklinį. Kompleksiškai tvarkant viešąją infrastruktūrą Tauragnų miestelyje numatyta išasfaltuoti gatves, patiesti šaligatvius, sutvarkyti kultūros centro fasadą ir rekonstruoti

šalia jo esančią tvorą, taip pat bus įrengta automobilių stovėjimo aikštelė bei laiptai į miestelio kapines.

Spalio 23 dieną 18 val. Tauragnų kultūros centre vyks tradicinis Romansų vakaras. Dainuos ne tik savi, bet ir svečiai iš Utenos, Dūkšto (Ignalinos r.), Kuktiškių, Debeikių (Anykščių r.). **Kviečiame.**

Spalio mėnesį darže (iš interneto)

Vėliausiai nuimami salierai, vėlyvieji kopūstai, petražolės, pastarnokai ir gelteklės, nes šios daržovės nebijo šalnų. Dalį minėtų daržovių palikite žiemoti nenukasę. Anksti pavasarį turėsite gerai išsilaikiusių daržovių.

Nuėmę derlių, surinkite ir išneškite iš daržo daržovių liekanas, kad dirvos neužkrėstų ligomis jose pasilikę ligų sukėlėjai. Ligų apkrėstas liekanas sudeginkite, o sveikas augalų dalis kompostuokite.

Morkos, kopūstai, burokėliai augdami sunaudoja daug maisto medžiagų ir nualina dirvą. Todėl tuos plotelius patręskite fosforo bei kalio trąšomis, paskleiskite komposto ar mėšlo. Perkasamą žemę apverskite, kad viršutinis, patręštasis sluoksnis atsidurtų apačioje.

Nusibraizykite šiais metais augintų daržovių planelį, kad kitamet nepasodintumėte tų pačių augalų į tą pačią vietą.

Jeigu norite kitais metais anksti užsiauginti morkų, salotų, salierų, krapų, špinatų, jų pasisėkite rudenį – dviem savaitėmis anksčiau jos pateks ant jūsų stalo. Sklypo aukštesnėje vietoje (geriau, kai dirva lengvesnė) paruoškite lysvę ir joje padarykite griovelius. Sėkite pradėjus šalti, kad sėklos nespėtų sudygti.

A†A Seniūnijoje rugsėjo mėn. mirė

ALGIRDAS JONAS DEVEIKIS, Tauragnai, 75 m.

DANIELIUS TRUSKAUSKAS, Rūgšteliškio vs., 64 m.

Spalio mėnesį

ALEKSANDRAS LEVČENKA, Tauragnai, 59 metų

PETRAS IVANAUSKAS, Tauragnai, 67 metų

Užjaučiame artimuosius.

Nuotraukos Danguolės Grabauskienės, Bronės Juknevičienės, Ados Kamarauskaitės, Astos Sinicinaitės, Žymanto Trimonio;

Paruošė D. Grabauskienė
Spausdino Utenos spaustuvė